

بهبود سریع آفت تناسلی با FK-506 در بیماری بهجت

**دکتر منصور کریمی‌فر^۱، دکتر مژگان کریمی‌فر^۲، دکتر هادی کریم زاده^۳،
دکتر زهرا سید بنکدار^۳، دکتر پیمان متقی^۳، دکتر علی محمد فاطمی^۱**

خلاصه

مقدمه: بهجت یک بیماری مزمن با درگیری ارگان‌های متعدد است که با آفت‌های مکرر دهانی و تناسلی، ضایعات پوستی، درگیری چشمی، عصبی و گوارشی مشخص می‌شود. در این گزارش پاسخ سریع یک آفت بزرگ و دردناک تناسلی به پماد تاکروولیموس موضعی گزارش می‌شود.

معرفی بیمار: بیمار دختر ۲۴ ساله‌ای بود که با سابقه‌ی آفت‌های مکرر دهانی و تناسلی، درگیری چشمی، پسودوفولیکولیت در اندام‌های تحتانی و تست پاتریزی مثبت تحت درمان با متوترکسات، آزاتیوپرین، پردنیزولون، فولیک اسید و کلسبیم از ۴ ماه قبل قرار گرفته بود. بیمار با وجود مصرف این داروها، در حدود ۱ ماه قبل از مراجعت، دچار یک آفت دردناک ناحیه‌ی تناسلی به ابعاد 18×28 میلی‌متر شده بود که حتی در راه رفتن بیمار نیز تأثیر گذاشته بود. پس از تجویز پماد تاکروولیموس ۱۰ درصد دو بار در روز، ضایعه‌ی تناسلی در عرض ۲۰ روز بهبودی کامل پیدا نمود.

وازگان کلیدی: بیماری بهجت، آفت تناسلی، FK-506

بیماری در ژاپن، ۱۳/۶ در ۱۰۰۰۰ (۳) و در ایران، ۸۰ در ۱۰۰۰۰ می‌باشد (۴). بیماری، زنان و مردان را به یک نسبت گرفتار می‌کند ولی در کل، مردان در خاورمیانه و زنان در شمال اروپا و آمریکا بیشتر گرفتار می‌شوند. برای تشخیص این بیماری به طور معمول از معیارهای بین‌المللی استفاده می‌شود که شامل آفت مکرر دهانی به همراه دو مورد از چهار مورد زخم عود کتنده‌ی تناسلی، ضایعات چشمی، درگیری پوست و تست پاتریزی مثبت می‌باشد (۵-۶).

آفت دهانی مهم‌ترین ضایعه‌ی مخاطی و نیز شایع‌ترین ضایعه‌ی بیماری بهجت است که در ۹۶ درصد بیماران دیده می‌شود. این آفت از یک اولسراسیون گرد یا بیضی شکل دردناک که کف آن نکروز سفید رنگ داشته و اطراف آن را هاله‌ی قرمز رنگی فرا گرفته است، تشکیل می‌شود. شیوع آفت

مقدمه

بیماری بهجت یک بیماری التهابی مزمن ناپایدار می‌باشد. ارگان‌های متعددی مانند چشم، سیستم عصبی، دستگاه گوارش، پوست، مخاط و ... ممکن است در جریان این بیماری درگیر شود. با وجود گذشت زمان، هنوز هم عامل و علت اصلی بروز بیماری بهجت شناخته نشده است. این بیماری ابتدا در مسیر جاده‌ی ابریشم باستانی (از شرق قاره‌ی آسیا تا سواحل مدیترانه) مشاهده گردید (۱). اما امروزه با توجه به پدیده‌ی مهاجرت، این بیماری را می‌توان در نقاط مختلف دنیا کم و بیش مشاهده نمود. بیماری در زمینه‌ی ژنتیکی مساعد و بعضی عوامل محیطی در یک فرد بارز می‌شود.

بالاترین شیوع بیماری بهجت در ترکیه (۸۰ تا ۳۷۰ بیمار در ۱۰۰۰۰ نفر جمعیت) می‌باشد (۲). شیوع

^۱ استادیار، گروه روماتولوژی، دانشکده‌ی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، ایران.

^۲ گروه داخلی، دانشکده‌ی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، ایران.

^۳ دانشیار، گروه روماتولوژی، دانشکده‌ی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران.

نویسنده‌ی مسؤول: دکتر منصور کریمی‌فر

Email: mansoor_karimifar@yahoo.com

تب وجود نداشت و حال عمومی بیمار خوب بود. نتایج آزمایشات بیمار در جدول ۱ خلاصه شده است. این بیمار سابقه‌ی آفت دهانی دردناک از ۲۰ سالگی با بسامد ماهیانه سه بار داشت و بیان می‌کرد که طول مدت بهبودی هر آفت حدود ۱۰ روز به طول می‌انجامیده است. همچنین، سابقه‌ی آفت تناسلی دردناک از یک سال قبل با بسامد ۲ بار در سال را می‌داد، که حدود ۲۰ روز بهبودی آن به طول انجامیده بود. بیمار شرح حالی از اریتم ندوزوم نداشت و تست پاترژی وی مثبت بود. سابقه‌ی پسودوفولیکولیت در اندام تحتانی از یک سال قبل را می‌داد و از ۴ ماه قبل از مراجعته، دچار درگیری چشمی به صورت هیپرمنی و ادم دیسک بینایی، التهاب عنیبه و اووئیت خلفی شده بود.

به دنبال بروز این عوارض، بیمار تحت درمان با آزاتیوپرین به میزان ۱۰۰ میلی‌گرم روزانه، پردنیزولون به میزان ۳۰ میلی‌گرم روزانه، متوترکستات خوراکی به میزان ۱۵ میلی‌گرم هفتگی، فولیک اسید به میزان ۱ میلی‌گرم روزانه و مکمل‌های کلسیمی بود. با وجود مصرف این داروها، بیمار دچار یک آفت بزرگ تناسلی دردناک به ابعاد 18×28 میلی‌متر شده بود و در عرض ۳۰ روز قبل از مراجعته بهبودی حاصل نکرده بود (شکل ۱). در این مرحله، مشاوره‌ی پوست

تناسلی کمتر از دهانی است و در ۶۳ درصد موارد دیده می‌شود (۷). آفت تناسلی در جنس زن اغلب بزرگ‌تر از یک سانتی‌متر و عمیق‌تر از آفتهای دهان و بسیار دردناک است. آفت بیشتر روی ولو دیده می‌شود ولی در واژن و دهانه‌ی رحم نیز می‌تواند ایجاد شود. آفت بزرگ یا غول پیکر در ناحیه‌ی ولو شایع‌تر از سایر نقاط بوده، در زنان بیشتر از مردان دیده می‌شود. آفت تناسلی باعث اختلالات موضعی می‌شود و از خود اسکار باقی می‌گذارد. در مردان آفت اغلب روی بیضه‌ها قرار می‌گیرد ولی روی پنیس و مآ نیز می‌تواند ایجاد شود. آفت اطراف آنوس نادر است و در هر دو جنس دیده می‌شود. در مطالعه‌ی Ereklioglu اشاره به درمان ضایعات مخاطی با تاکرولیموس شده است (۸).

در مطالعه‌ی شمس دواچی و همکاران به مؤثر و بی‌خطر بودن Pimecrolimus موضعی (یکی دیگر از مهار کننده‌های کلسی نورین) در آفت تناسلی اشاره شده است (۹).

گزارش مورد

بیمار، دختر خانم ۲۴ ساله‌ای بود که در سال ۱۳۸۸ به دلیل درد شدید ناحیه‌ی تناسلی به بیمارستان مراجعه نمود. شدت درد به حدی زیاد بود که در راه رفتن بیمار اختلال ایجاد کرده بود. علایم حیاتی طبیعی و

جدول ۱. آزمایشات بیمار هنگام مراجعت

WBC=۹۳۰۰				
PMN=۷۰	درصد	Na= ۱۳۹	منفی:	PT= ۱۳
LYM=۲۲	درصد			
RBC= ۵۳۰۰۰۰		ESR= ۵۵	منفی:	PTT= ۳۱
Hb= ۱۲/۲		CRP= +++++	منفی:	INR= ۱
MCV= ۸۴/۲		BUN= ۹	HLAB51: منفی	C-ANCA: منفی
HCT= ۴۲		Cr= ۰/۸	HLAB27: منفی	P-ANCA: منفی
PLT= ۲۹۷۰۰۰		K= ۴	VDRL: منفی	طبیعی: Urine:-

آلفا، آنتی متابولیت‌ها و داروهای آلکیله کننده استفاده شده است (۱۰).

پماد تاکرولیموس، از مشتقات ماکرولیدها، نوید دیگری در کنترل آفتهای تناسلی بزرگ و دردناک می‌باشد. مکانیسم عمل این دارو نخستین بار که به صورت خوارکی برای کنترل رد پیوند اعضا به کار رفت، مهار فعالیت لنفوسیت‌های T و همچنین مهار اینمی هومورال گزارش گردید. این دارو ۱۰۰ برابر قوی‌تر از سیکلوسپورین و مهار کننده کلسی‌نورین می‌باشد. این دارو به یک پروتئین داخل سلولی به نام FK باند می‌شود و باعث مهار نسخه برداری سیتوکین‌هایی نظیر IL2 و مهار فعالیت اولیه‌ی لنفوسیت‌های T می‌گردد. تاکرولیموس به صورت ضعیفی از دستگاه گوارش جذب می‌شود (به طور متوسط ۲۵ درصد). این دارو علاقه‌ی فراوانی به بافت‌های چربی داشته، به صورت وسیعی در بافت‌ها منتشر می‌گردد و تقریباً به صورت کامل در کبد و روده متابولیزه می‌شود. نیمه عمر این دارو ۵ تا ۱۶ ساعت است. پماد تاکرولیموس ۰/۱ درصد با موفقیت متوسطی در بیماران با ضایعات پوستی مقاوم SLE و دیسکوئید لوپوس به کار رفته است (۱۱). می‌توان از این دارو برای کنترل آفتهای بزرگ و دردناک تناسلی نیز استفاده نمود. عوارض جانبی این پماد بسیار اندک است و شامل سوزش و خارش در محل استفاده می‌باشد؛ گه‌گاه بیماران از علایم Flu-like و سردرد نیز شکایت می‌نمایند.

انجام گرفت و هرپس تناسلی رد شد. برای بیمار پماد تاکرولیموس ۰/۱ درصد موضعی به میزان ۲ بار در روز شروع شد و ضایعه‌ی وی بعد از ۲۰ روز بهبود یافت.

شکل ۱. آفت تناسلی دردناک بزرگ در بیماری بهجت

بحث

درمان‌های موضعی متعددی برای درمان آفتهای دهان و ناحیه‌ی تناسلی به کار می‌روند؛ استفاده از کرم‌های استترونیدی موضعی نظیر Adcortyl in orabase درصد به میزان ۳ تا ۴ بار در روز، که باعث بهبود درد و زخم دهان و ناحیه‌ی تناسلی می‌گردد، نمونه‌ای از این درمان‌ها است.

دهان شویه‌ی سوکرالفات به میزان ۱ g/۵ ml چهار بار در روز باعث کاهش درد، تکرار آفت دهانی و کاهش زمان التیام آن می‌گردد (۱۰).

ترزیق تریامسینولون در داخل آفتهای بزرگ دهان و ناحیه‌ی تناسلی نیز در بهبود ضایعات مذکور مؤثر است. در موارد مقاوم، همراه با درگیری‌های سیستمیک از کلشی‌سین، پردنیزولون، سیکلوسپورین A، ایترفرون آلفا، داروهای ضد تومور نکروز فاکتور

References

- Dilsen N. History and development of Behcet's disease. Rev Rhum Engl Ed 1996; 63(7-8): 512-9.
- Zouboulis CC. Epidemiology of Adamantiades-Behcet's disease. Ann Med Interne (Paris) 1999; 150(6): 488-98.
- Kontogiannis V, Powell RJ. Behcet's disease. Postgrad Med J 2000; 76(900): 629-37.
- Davatchi F, Tehrani Banihashemi A, Gholami J, Faezi ST, Forouzanfar MH, Salesi M, et al. The prevalence of musculoskeletal complaints in a ru-

- ral area in Iran: a WHO-ILAR COPCORD study (stage 1, rural study) in Iran. Clin Rheumatol 2009; 28(11): 1267-74.
5. Rachel A. Behcet's disease. In: Harris E, Budd R, Firestein G, Genovese M, Sergent J, Ruddy S, et al. Kelley's Textbook of Rheumatology. Philadelphia: WB. Saunders; 2005. p. 1396-401.
 6. Moutsopoulos HM Behcet's syndrome. In: Fauci AS, Braunwald E, Kasper DL, Hauser SL, Longo DL, Jameson JL, et al. Harrison's Principles of Internal Medicine. 17th ed. New York: McGraw-Hill Professional; 2008. p. 2132.
 7. Ghate JV, Jorizzo JL. Behcet's disease and complex aphthosis. J Am Acad Dermatol 1999; 40(1): 1-18; quiz 19-20.
 8. Evereklioglu C. Managing the symptoms of Behcet's disease. Expert Opin Pharmacother 2004; 5(2): 317-28.
 9. Chams-Davatchi C, Barikbin B, Shahram F, Nadji A, Moghaddassi M, Yousefi M, et al. Pimecrolimus versus placebo in genital aphthous ulcers of Behcet's disease: a randomized double-blind controlled trial. Int J Rheum Dis 2010; 13(3): 253-8.
 10. Alpsoy E, Er H, Durusoy C, Yilmaz E. The use of sucralfate suspension in the treatment of oral and genital ulceration of Behcet disease: a randomized, placebo-controlled, double-blind study. Arch Dermatol 1999; 135(5): 529-32.
 11. Lampropoulos CE, Sangle S, Harrison P, Hughes GR, D'Cruz DP. Topical tacrolimus therapy of resistant cutaneous lesions in lupus erythematosus: a possible alternative. Rheumatology (Oxford) 2004; 43(11): 1383-5.

Rapid Improvement of Genital Aphthae by Topical FK-506 in Behcet's Disease

Mansoor Karimifar MD¹, Mozhgan Karimifar MD², Mansour Salesi MD¹, Hadi Karimzadeh MD³, Zahra Sayed Bonakdar MD³, Peyman Mottaghi MD³, Ali Mohamad Fatemi MD¹

Abstract

Background: Behcet's disease is a chronic, complex multisystemic disease characterized clinically by oral and genital aphthae, cutaneous lesions, and ophthalmic and gastrointestinal manifestations.

Case report: We describe a 24-year-old woman with recurrent oral and genital aphthae, ophthalmic lesions, pseudofolliculitis lesions in skin of lower limbs, and positive result on pathergy testing. She was treated with methotrexate, azathioprine, prednisolone, folic acid and calcium. Despite using these drugs from 4 months ago, she also was complaining from a genital aphthae (2.8 × 18 mm in diameter) from 30 days before admission affected on gaiting. After using of topical FK-506, genial aphthae resolved after 20 days.

Key words: Behcet's disease, Genital aphthae, FK-506.

¹ Assistant Professor, Department of Rheumatology, School of Medicine, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran.

² Internist, Department of Internal Medicine, School of Medicine, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran.

³ Associate Professor, Department of Rheumatology, School of Medicine, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran.

Corresponding Author: Mansoor Karimifar MD, Email: mansoor_karimifar@yahoo.com